

REKONSTRUKCIJA

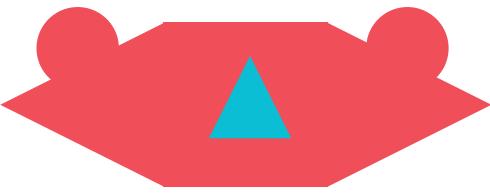
Ženski Fond

2024.

godišnji izveštaj

Osvrt na 2024. godinu

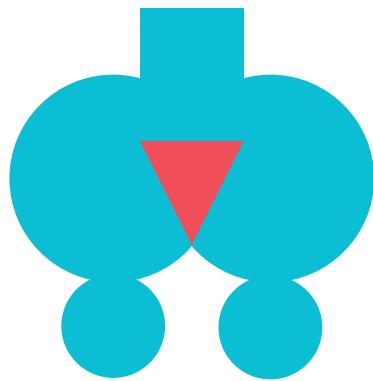
Kakva sjajna i burna godina! Celu godinu smo, na raznim susretima, sastancima i putovanjima što po zemlji, što po inostranstvu, govorile, mislile, delile šta smo sve postigle proteklih godina, priznajući greške kada su one bile neizbežne kao i uspehe koje smo ostvarile zahvaljujući vama. Proslavile smo 20 godina zajedno uz važan sastanak grupa.

A drugi važan sastanak je bio onaj na kojem smo okupile aktivistkinje iz Latinske Amerike i Evrope. Svašta smo naučile pa delimo uvide i ove godine...

Rekonstrukcija je i dalje mala, stabilna, vidljiva, i nastavlja da bude pouzdani partner.

Dvadeset godina matore!

Ove godine proslavile smo 20 godina od osnivanja Rekonstrukcije Ženski Fond! Tokom cele godine smo se trudile da skromno ali smisleno obeležimo rad, te smo uradile niz intervjeta sa osnivačicama Fonda. [Staša Zajović](#) je govorila o važnosti političkog obrazovanja RŽFa, o malim ali jasnim koracima i da je uloga fonda bila i ostaje važna kao drugačiji, horizontalni, način rada. [Svenka Savić](#) je govorila o važnosti Uloge RŽFa, a to je da drži čvrst pravac demokratskog, antifašističkog, antiratnog, beskompromisnog delovanja protiv nacionalizma, antidogmatski pristup humanističkim nastojanjima – da nam svet bude bolji. Sa [Mirjanom Miroslavljević Bobić](#) razgovarale smo o ulozi poverenja u grupe ali i da RŽF treba da bude brana između nerealnih i opterećujućih očekivanja donatorskih organizacija koje nužno ne poznaju najbolje kontekst u kome deluju. A Slavicom Stojanović je uvek najlepše razgovarati uživo.

Bilo nam je važno da napravimo pregled najvažnijih događaja i akcija u Fondu pa smo napravile i [putanju rada](#) u poslednjih 20 godina i razne programe koje smo osnivale, osnaživale i menjale.

U rođendanskom septembru imale smo privilegiju da se susretнемo sa šezdesetak aktivistkinja/aktivista iz cele zemlje, tako da je skup najpre bio posvećen učenju i deljenju vezanim za teme koje su nam važne dve decenije, a čiji se značaj u protekle dve decenije transformisao.

Borba protiv nacionalizma nas je rodila, i i dalje nas drži u pogonu. Prva sesija skupa bila je posvećena lokalnim iskustvima u toj borbi, a deljenje iskustava, i veliko im hvala na tome, predvodile su Binasa Džigal iz udruženja Žene Polimla (Prijepolje) i Selena Ristić Vitomirović iz Dečjeg centra Zaječar. Govorile su kako o svom kontekstu, tako i o radu na prevazilaženju nacionalističkih podela, pogotovo sa decom – kroz otvorene razgovore, kroz umetnost. Zatim smo kolektivno promišljale antinacionalističke prakse u sopstvenim organizacijama. Položaj žena sa invaliditetom često ostaje skrajnuta tema čak i u feminističkim krugovima, počevši od toga da kao pokret ponekad ne ispunjavamo ni minimum pristupačnosti u njenim različitim oblicima. Naše saborkinje Svjetlana Timotić iz udruženja ...Iz kruga – Vojvodina (Novi Sad) i Marijana Ramić Vulin iz udruženja KAO Parnas (Novi Sad) vodile su diskusiju koja je rasplamsala samorefleksiju, uvažavanje naših sopstvenih čestih grešaka i radoznalost kako da budemo usklađenije sa feminističkim principima koji moraju podrazumevati pristupačnost bez pogovora. Ovom prilikom razgovarale smo i o [Feminističkom protokolu o pristupačnosti](#) i drugim načinima na koje se kao organizacije možemo obavezati da prakse pristupačnosti budu integralni deo našeg rada. Ostaje pitanje zašto se, kada je reč o ženama sa invaliditetom, često vraćamo na osnove i zašto se godinama ne ispunjavaju minimumi u poštovanju protokola.

Radionicu o anti-rasizmu održale su **Jovana Đorđević**, queer aktivistkinja i **Đurđa Trajković**, koordinatorka RŽF. Sesija je bila i najintenzivnija, s obzirom na to da temu anti-rasizma kao pokret često ne centriramo dovoljno u svojim razgovorima i stoga nam tema ostaje osetljiva, donekle nelagodna. Bez sumnje, pokret će jednoglasno reći da je anti-rasizam njegova vrednost, ali s obzirom na kompleksnost teme, preispitivanje praksi dovelo nas je do promišljanja kako možemo bolje, kako da stvorimo i sprovodimo anti-rasističke protokole, kako da prepoznamo i rešimo se skrivenijih oblika rasizma kome smo podložne/i.

Kroz piramidu nasilja u rasnim odnosima i ono što zovemo belačkom nadmoći, naučile smo kako rasizam deluje strukturno, a kako deluje u svakodnevnom životu. Posebno odzvanja teza da nebele žene nisu dužne da vrše emotivni rad objašnjavajući belim ljudima rasizam, i da je vreme da se beli ljudi i sami suoče sa svojim rasističkim praksama, i ostanu posvećeni pobedovanju rasista u sebi. Načele smo temu i praksi, a RŽF se obavezao da će centrirati anti-rasizam ne samo kao temu već i praksi, te će obezbediti edukacije i treninge o učenju o rasizmu što institucionalnom a što interpersonalnom.

Kada je reč o drugim gorućim temama, ona koja je najbukvalnije goruća jeste klimatska pravda, a na izlaganjima na ovu temu Bojana Minović, aktivistkinja ekoloških inicijativa i članici AKC Heroj Maričić (Kraljevo), i Laura Pejak, aktivistkinja mnogobrojnih i raznorodnih inicijativa, ovog puta ispred **Centra za društveni napredak** (Novi Sad), govorile su o preplitanjima njihove teorije i prakse sa sagledavanjem različitih vidova represije i kako se posledice klimatske nepravde prelamaju na životima različito marginalizovanih ljudi.

Poslednjeg dana razgovarale smo o **radnim pravima**, specifično vezano za rad u nevladinom sektoru i paradoksalnoj poziciji žena u kolektivima koji su istovremeno aktivistički i uslovljeni donatorskim sistemom da deluju kao male "firme". U tako prekarnim uslovima bilo nam je važno da izdiskutujemo svoje položaje, te kršenja radnih prava, domete radnih prava koji su nam dosežni i šta raditi kako bi se proširili, kao i o mogućnosti sindikata u civilnom sektoru. Ovu sesiju vodila je **Sara Lupšor** iz **ROZA Udruženja za radna prava žena** (Zrenjanin).

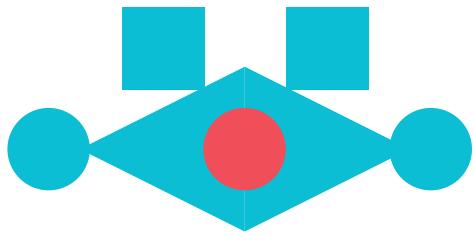
Upravo ukrštanje različitih problema, jer nevolja nikada ne ide sama, bilo je cilj ovog skupa. Dok smo u svakodnevici posvećene određenim problemima, ovde smo došle da ih sagledamo na gomili, da sagledamo šta su naši dometi u pogledu složenijeg tretmana problema, njihovog osvećivanja u različitim dimenzijama i obogaćenja praksi tako da budu efektnije i sveobuhvatnije.

U zaključnom delu sastanka govorile smo o daljim planovima i akcijama koje će sprovoditi RŽF. Svečano smo objavile da ćemo u narednih 5 godina investirati novac i resurse da kupimo kuću gde će pokret moći da upravlja, koristi i brine se o prostoru. Već imamo lokaciju, kuća se nalazi kod Pirotu. Takođe, krenule smo sa radionicama o feminističkom upravljanju jer iako će RŽF finansirati kuću, kompletno korišćenje i upravljanje će voditi ženske i feminističke grupe, te će naša uloga biti u fascilitaciji.

Veliko hvala i ekipi iz **TV Forum (Prijepolje)** što su kroz [prilog](#) zabeležile naših 20 godina.

Radost Ludost 13

Nakon dvadeset godina + 3 dana zbilja posvećenog rada, zaokružile smo slavlje i obeležavanje dvadesetogodišnjice žurkom. Ali pre žurke, još malo deljenja i učenja.

Voditeljka programa **Selena Simić** sprovela nas je kroz 20 godina u 20ak minuta – nije da je sve stalo, ali stigle/i smo da se podsetimo makar nekih ključnih ljudi i momenata. Program su prodrmale drage **Bubnjarke sa ulice (Beograd)** koje su nam odbubnjale i rođendansku pesmicu!

A onda **ljubav!** I ove godine izdale smo jednu radosnu, a ozbiljnu knjigu, **Sve o ljubavi** autorke **bel huks**. O knjizi su razgovarale urednica izdanja i naša večna saradnica **Irena Jovanović**, prevoditeljka **Jana Lazarević** i **Jovana Đorđević**, koja nam je i predložila i lako nas ubedila da baš ovo prevedemo i izdamo. Na sceni nam se pridružila i **Kaja Velislavljević**, naša najmlađa saradnica ikada (9 godina), koja je uz **Ivanu Andelković** ilustrovala korice knjige. Nakon razgovora, prisutne/i su zamoljene/i da kada napuste prostor nastave da razmišljaju kako ćemo voleti posle revolucije.

Zatim je išla **izložba**, nama vrlo draga, jer je nastajala kolektivnim trudom. Naime, aktivistkinje iz cele Srbije slale su nam predmete i fotografije koje ih simbolično podsećaju na našu saradnju, na naših zajedničkih 20 godina, na konkretan učinak u raznim krajevima zemlje. Izložba je obuhvatila i razne aktivističke plakate, plakate RŽF i druge vizuale, od kojih je većinu radila umetnica i dizajnerka **Katarina Popović**, koja je i kustoskinja izložbe.

I onda konačno žurka! Zdravica, đuskanje i prelepa, preukusna torta koja nam je doputovala iz Aleksinca – hvala **Mladenu Andelkoviću iz Udruženja Romkinja "Nada"** što nam je zgotovio tortu, kao i njegovo koleginici **Nataši Petrović** što nam je transportovala tortu i iznenadila nas.

Zahvaljujemo se prethodnicama što su utemeljile Rekonstrukciju i predale nam poverenje da je dalje razvijamo. Za koncept Radosti ludosti posebno zahvaljujemo **Zoe Gudović**, koju smo ovog puta nažalost pozdravile samo aplauzom na daljinu. Zahvaljujemo se ljudima koji su formalna i neformalna podrška našem radu godinama i decenijama! Hvala i novim ljudima koji su otvoreno došli u prostore koje otvaramo upravo za njih!

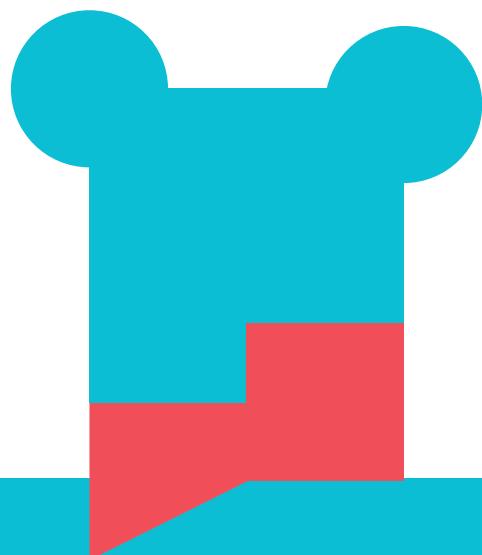

Internacionalizam!

Naši prioriteti ostaju vezani za građenje kolektivne međunarodne moći. Nastavljamo da učestvujemo u međunarodnim inicijativama sa većom željom da doprinesemo vidljivosti i uspešnosti ženskih i feminističkih fondova. Godina je bila presudna gde smo ostvarile vidljive korake ka većem osećaju pripadanja svetskom feminističkom pokretu aktivistkinja iz Latinske Amerike i Evrope. Godina u kojoj smo napravile presudne korake u korporativnoj filantropiji kao i godina u kojoj smo bile na AWID konferenciji aktivistkinja na Tajlandu. Međutim, svedočimo i predstojećoj krizi u filantropiji koja se čini da zauzima opet konzervativni zaokret u pogledu načina rada i pristupa. Donatori nastavljaju da se povlače iz regionala a oni za koje smo mislile da su večni saveznici, ukidaju programe ženskih ljudskih prava.

Genocid u Gazi i apartheid u Palestini razotkrili su nekad nevidljive mehanizme filantropije gde su se preko noći donatori povlačili i ukidali podršku grupama i fondovima koje su izrazile solidarnost sa Palestinom. Slika u filantropiji postala je tužna, ali mi se marljivo pripremamo i gradimo sledeći talas podrške ženskim fondovima i iznalazimo nove prostore delanja!

On The Right Track

ili borba za demokratiju

I ove godine je bilo zaista burno u našoj borbi protiv anti-rodnih politika, kao i politika protiv kršenja ljudskih prava. Proširujemo polje uvida i shvatamo da se anti-rodne politike lako preslikavaju na negiranje klimatskih promena, da finansijska industrija zatvara oči pred ovim problemom. Međutim, spremne smo na odgovore i na alternative. U mnogo čemu ova godina je bila godina završetaka i novih početaka. Drugu fazu naše zajedničke inicijative sa Latinskom Amerikom završile smo sjajnim i inspirativnim sastankom preko 100 aktivistkinja iz desetina zemalja u Beogradu u martu mesecu.

Imale smo 3 cilja na sastanku: da se međusobno upoznamo i sagradimo osećaj pripadnosti uprkos jezičkim barijerama, da podelimo taktike i strategije odgovora na autoritarizam kao i da posejemo zrna budućih zajedničkih saradnji.

Naučile smo da anti-demokratske snage posebno targetiraju obrazovanje i javno zdravlje. Naime, taktično se smanjuje ulaganje u obrazovanje da bi se oslabila javne institucije obrazovanja a njenu ulogu preuzima porodica gde sve više i više dece ide na homeschooling, to jest, učenje od kuće, kako bi se urušila ravnopravnost. Takođe, anti-rodne politike prave sliku gde su ljudska prava u konkurenциji a ne komplementarna i nepodeljiva i na taj način se pravi svest da se prava jedne grupe dodeljuju na račun druge grupe. Takva vrsta stvaranja nepotrebnog konflikta među grupama oslabljuje borbu za ravnopravnost i zajedništvo a pitanje opresije i eksploatacije ostaje netaknuto. Ono što dodatno oslabljuje borbu je i činjenica da su antirodni akteri jako dobro umreženi i institucionalizovani u transnacionalnim sferama.

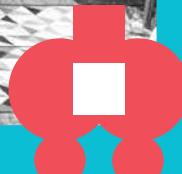

Naši odgovori prelaze iz reaktivnog u aktivno delanje u svim sferama. Napravile

smo komunikacioni plan u kome otvaramo prostor za kontra-narative, za nova saveznštva, kao i za akcije koje za cilj imaju da se odgovori na laži, dezinformacije i otvorenu mržnju. Poseban fokus smo dale anti-rasizmu. Kao transverzalan zajednički imenilac, anti-rasizam mora postati okosnica svih feminističkih pokreta, a posebno pokreta u Evropi. Nije laž da se prizna da anti-rasizam u Evropi ne nailazi na važnost niti kao tema niti kao način života. Evropske države ostaju slepe na svoju kolonijalnu prošlost, na strukture rasizma koje su i dalje prisutne u svim zemljama, a posebno i u Istočnoj Evropi koja nije ni počela da se bavi anti-rasizmom kako u zvaničnim institucijama tako i u mnogim feminističkim organizacijama. Pitanje rasizma i anti-rasizma ostaje ključno i ukoliko se ne uzme za ozbiljno uskoro u Evropi, neće biti mesta ni za progresivni feminism, jer shvatanje pojmove i praksi kao što su se belaštvo, bela privilegija i interseksionalnost ostaju zanemareni, pa stoga i borba protiv istog gurnuta u čošak.

Posebno je postalo vidljivo koliko je beli feminism doprineo zamagljivanju borbi kao i konkretnom odbijanju da se podrži otpor genocida u Gazi. Ostaje glavni problem finansiranja, jer anti-rodni pokreti su i dalje 3 puta bolje finansirani i imaju sve veću i veću podršku bilateralnih donatora, to jest, država.

Iako smo imale izazov jezičkog sporazumevanja, uz veliku podršku prevodilaca, uspele smo da stvorimo osećaj pripadanja zajedničkom prostoru. Najlepši trenuci su bili na pauzama sastanka, u obrisima i sporadičnim razgovorima na žurkama, u muzeju istorije Jugoslavije, na panelu u Domu Omladine. Dogоворе smo se da ćemo nastaviti saradnje i radile smo neumorno na starteškom planu gde ćemo u trećoj fazi raditi ne samo na umrežavanju već i na zajedničkim akcijama kroz odgovore na političko nasilje, kroz odgovor na ugrožavanje reproduktivnog zdravlja, antirasističkih praksi i afirmaciju LGBTQI+ života. Ostajemo istrajne i odlučne u nastavku naše zajedničke borbe!

Fund Her Now ili korporativna filantropija

Upustile smo se u nove i neistražene vode kroz proces učenja i građenja kapaciteta da prodremo zajedno ali i individualno u korporativnu filantropiju. Kao neistraženo polje, učimo kako da odgovorno i bes-kompromisno postavimo crvene linije i granice. Jasno nam je oduvek bilo da čistog novca nema, da se fondovi opredeljeni za ženska ljudska prava minimalni, da postoje otpori i načini rada sa kojima se duboko ne slažemo. Međutim, da bismo mogle uopšte da se bavimo korporativnim novcem, shvatile smo da treba dati šansu učenjima i kolektivnom radu sa progresivnim kompanijama (a ima ih!) kao i da je najbolji način za saradnju kroz partnerstvo.

Zajedno sa još 5 fondova iz naše mreže Prospera, sastale smo se u Makarskoj u junu da bismo učile, delile i smislile kako dalje. Uspele smo da posložimo narativ da je partnerstvo sa ženskim fondovima neophodno, jer je rad filantropije baziran na feminističkim principima horizontalizma i zajedničkog odlučivanja, kao i na principima transparentnosti, uzajamnog poštovanja i poznavanje konteksta. Pri oda-biru kompanija i njihovih fondacija služimo

se principima crvenih i žutih linija. Za nas u RŽFu, crvene linije podrazumevaju kompanije sa kojima ne sme biti saradnje ni pod kojim uslovima, a to su vojna industrija, industrija koja uništava prirodne resurse (rudarenje...), kockarska industrija kao i bilo koje kompanije koje su povezane sa koruptivnom Državom. Žute linije su ona lista kompanija sa kojima ne odbijamo kategorički da sarađujemo ali saradnja podrazumeva dublju proveru kao i proveru principa rada, vrednosti i kriterijuma saradnje. Na toj listi se, recimo, nalaze banke i finansijski sektor, modna industrija, industrija hrane i pića, farmaceutska industrija, telekomunikacije kao i građevinska industrija.

Na koncu, principi saradnje sa korporativnim fondovima moraju da se baziraju odgovorno-sti, transparentnosti, poštovanju radnih prava, zajedničkom dizajnu partnerstva, ne sme biti pinkwashing niti greenwashing, resursi moraju biti fleksibilni uz poštovanje naše autonomije i autonomije grupa.

Osećamo se sigurno da možemo naći partnere koji će poštovati naša načela a vama javljamo čim pre koji su to novi partneri!

Sastanci i konferencije:

Human Rights Funders Network je održala konferenciju u Tibilisiju, u Gruziji, u aprilu pod nazivom **Funding Futures Festival**. Konferencija je okupila više od 350 filantropskih institucija iz sveta koje aktivno podržavaju ljudska prava u vremenima širokih kriza: ratovi, genocidi, kolonijalizmi, rastući autoritarni režimi kao i klimatska kriza. Tokom konferencije pružili smo i snažnu podršku gruzijskim aktivistkinjama u nastojanjima da se odupru represivnim zakonima o stranim agentima koji onemogućavaju rad progresivnih aktivistkinja i rad civilnog društva, ograničavajući rad ženskih organizacija a posebno targetirajući rad LGBTQI+ organizacija. Na konferenciji se

insistiralo na udruženom odgovoru na rastuće krize i izazove. Važno je bilo da se ukaže na poveznice pokreta protiv opresije aktivistkinja koje deluju u Palestini, Ukrajini i Sudanu. Za nas je bilo posebno važno da prisustvujemo koordinacionom sastanku koji je organizovao *Global Philanthropy Project* u okviru odgovora na anti-rodne ideologije u svetu. Na sastanku smo delile znanja, strategije i odgovore na sve veći pritisak anti-rodne politike. Iako nam je sasvim jasno da ne možemo nikako parirati ovim pokretima u smislu novca (i dalje primaju 3 puta više novca nego što mi možemo da obezbedimo), jasno nam je da ipak možemo pobediti tako što ćemo pametnije i bolje investirati vreme, znanje i resurse u aktivno nadmudrivanje ovih destruktivnih sila.

Sastanak mreže ženskih fondova u Prospera

Koleginice iz fonda filia die frauenstiftung ugostile su nas u Hamburgu na redovnom godišnjem sastanku evropskog dela mreže Prospera. U duhu negovanja kontinuiteta, delile smo novosti i izmaštavale strategije za dugogodišnje zajedničke inicijative. O On the Right Track programu ste već čitale/i, a o Knocking on the EU Door inicijativi imamo da kažemo da, uprkos stalnim birokratskim izazovima sa fondovima EU, postoje značajni pomaci u prepoznavanju i uvažavanju ženskih fondova, te ne samo da smo pokucale na vrata i otvorile ih, već nastavljamo da radimo na tome da ona ostanu otvorena, i to širom.

Na istom sastanku upustile smo se i u nimalo laku samo-refleksiju, iznova promišljajući ulogu ženskih fondova, kao i naš kolektivizam, šta sve to znači u prekarnim vremenima kada je filantropija sve uronjenja u neizvesnost, koji su nam to novi i neistraženi saveznici u pribavljanju resursa za pokrete, kako možemo obezbititi održivost i sigurnost kada ništa nije sigurno. Ključni zajednički imenitelj provučen kroz sva pitanja jeste solidarnost, ne kao reč na sticky note-u, već kao konkretna praksa. Tako smo kroz jedan od razgovora došle do ideje o inicijativi da spram svojih mogućnosti prilažemo

sredstva za zajednički solidarni fond, koji možemo usmeravati tamo gde novac obično ne dopire, a gde ga je hitno imati.

Anti-rasizam bio je zastupljen i na ovom sastanku, kao tema za diskusiju, kao prilika za prepoznavanje sopstvenih otpora i grešaka, kao obavezivanje za aktivnu usmerenost ka anti-rasističkim protokolima i praksama, odnosno prevođenje naučenih principa u delovanje.

Zahvalne smo fondu filia die frauenstiftung i na gostoprinstvu i na prilici da se svakog dana nakon iscrpnog rada inspirišemo akcijama i principima lokalnih aktivističkih grupa.

AWID na Tajlandu

Nakon osam godina i preskočenih pandemijskih godina, u decembru je ponovo održan forum organizacije AWID (The Association of Women's Rights in Development), ovoga puta u Bangkoku! Forum je okupio pre svega aktivistkinje, ali i deo donatorske zajednice posvećene podršci feminističkim pokretima. Malo je reći da je forum ogroman, da je bilo teško navigirati između 4000 učesnica i desetina događaja svakog dana, ali jesmo uspele da uvežemo neke osnovne utiske i dragocenosti koje smo tamo pronašle.

AWID nam je bio važan najpre zbog **internacionalizma**, koji informiše naš lokalni rad. Iako dobro pozajmimo teren u Zrenjaninu ili Vlasotincu, uvek smo radoznale da čujemo šta se dešava na Fidžiju ili u Indiji - i kako da znanje odatle podelimo lokalno. Događaj je imao i snažnu **anti-ratnu dimenziju** - program je obuhvatio feminističke perspektive genocida, ratova i konflikta širom planete, od Palestine preko Libana, preko Sirije, preko Etiopije, do Sudana i Haitija. Gotovo svaka sesija nosila je određene **kompleksnosti**, podsećajući nas i potvrđujući da nijedna nevolja, ali i nijedna borba ne стоje izolovano. Pažljivo smo slušale i razgovore o **donatorskim politikama**, bez iluzija da u filantropiji

postoje krize, ali i sa nadom i primerima otpornosti pokreta i malih fondova da prežive krize. Zaključci iz razgovora vezanih za podršku pokretima nisu novi, već samo iznova naučeni – da je najbolja podrška fleksibilna, debirokratizovana, dugoročna, zasnovana na poverenju. Čini se da se na globalnom nivou dosta vode razgovori o filantropiji usmerenoj na konkretne, možda čak brze, učinke i rezultate. Odgovor feministkinja je nedvosmislen – pokreti imaju učinke i rezultate, ali neophodni su procesi za dugoročnost rezultata.

AWID forum je pored razgovora, plenarnih sesija, radionica i prezentacija obuhvatio i umetnički program, uvažavajući umetnost kao važno feminističko oruđe. A bilo je i prostora za slavljenje – slavljenje izvojevanih sloboda, tela i čulnosti, muzike, odmora i otpora, vizija boljeg sveta, i pre svega **kolektivizma**.

Sve ukupno, bilo je to mesto (re)konekcije, preispitivanja, učenja i prakse. Ipak, smatramo da je ovaj forum pre svega prostor za aktivistkinje – zato se nadamo da ćemo za četiri godine, na naredni forum, biti u mogućnosti da pošaljemo žene iz kolektiva s kojima saradujemo. Još jedna nada koju gajimo za naredno izdanje jeste da će se u razgovorima za pravdu koji se tamo vode više pojavljivati i priča o **KLASNOJ PRAVDI!**

Mapa dešavanja kod nas i u regionu

8.03.
2024.

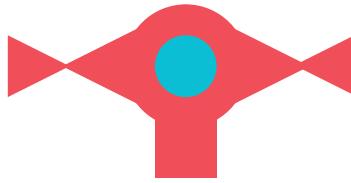
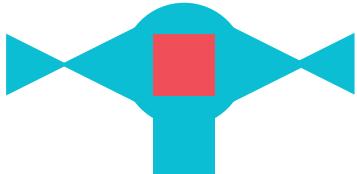
Već duže od decenije dokumentujemo raznorodnost feminističke borbe i obeležavanje ovog praznika kroz pobune, proslave, druženja, festivale kao i umetnički i aktivistički izraz

Ponovo smo zajedno šetale. I šetaćemo još... Okupile se, govorile i pričale o problemima borbe i koliki su izazovi biti na prvoj liniji.

Preko 20. događaja širom Srbije, desetine događaja u Hrvatskoj, Sloveniji, Bosni i Hercegovini, Crnoj Gori, Makedoniji... festivali, konferencije, seminari, šetnje, protesti... ponosne smo na region i na čuvanje tradicije borbi i regionalne bliske saradnje!

UVEK NA PRVOJ LINIJI!

Kritičke teme (32)

SARA ROJ:
*Gaza – prekid tišine:
Razmišljanja o otporu*

Prvi deo

1) Priprema scene za konflikt u Gazi:
Ponovljeni neuspesi politike Sjedinjenih
Država

Tokom gotovo dvadeset godina od početka mirovnog procesa u Oslu, Palestinci su primorani da se suočavaju sa izuzetno surovom stvarnošću obeleženom stalnim gubicima i oduzimanjem zemlje i drugih resursa. To se najdramatičnije vidi u ogromnoj ekspanziji izraelskih naselja i infrastrukture i gradnji separacione barijere; teritorijalnoj i demografskoj fragmentizaciji, kantonizaciji i izolaciji, kao i ekonomskom slomu i sunovratu. Više od svega, ovi faktori odražavaju istrajan neuspeh političkog procesa i pregovora pod vodstvom Amerike koja ih umnogome i određuje. To je pak podstaklo neke nove strategije i politike bez presedana, kako na zvaničnom tako i na nivou civilnog društva u Palestini, koje bi trebalo shvatiti ne kao državni udar ili revoluciju već kao model transformacije i evolucije.

SARA ROJ:
*Gaza – prekid tišine:
Razmišljanja o otporu*

Drugi Deo
10) Humanitarizam u Gazi:
Šta ne činiti?

A sada malo istorijskog konteksta o humanitarnom imperativu u Gazi. Za skoro tri decenije koliko se bavim Gazom i ljudima u Gazi, nikada nisam videla takvo ljudsko, fizičko i ekonomsko razaranje kakvo vidim u Gazi danas. To je pokrenulo određene dinamike kakvih u tom društvu nikada ranije nije bilo. Prepostaviću da svi ovde znaju ponešto o stanju u Gazi i neću ga detaljno opisivati. Ali reći ću sledeće: Gazu trenutno karakterišu nivo nezaposlenosti i siromaštva bez presedana, uz ogromnu, a po nekim mišljenjima i gotovo potpunu, zavisnost stanovništva od pomoći. To su talentovani, snalažljivi i energični ljudi, sposobni i očajnički željni da rade. Ali to pravo im je uskraćeno i umesto toga su primorani da se oslanjaju na šta im se da. U Gazi se dešava katastrofa. I to namerna, promišljena i sa svrhom. Međunarodna zajednica, posebno donatorske vlade Zapada, direktno doprinose stvaranju i održavanju ove strašne situacije

Grantmaking

GENERALNA PODRŠKA:
18 GRANTOVA

DODELJENA SUMA
34,205,595 RSD

UKUPNO: 101

UKUPNO NOVCA DODELJENO:

59,984,928 RSD

URGENTNI GRANTOVI:
12 GRANTOVA

DODELJENA SUMA
1,533,218 RSD

SPECIJALNI FOKUS:
57 GRANTA

DODELJENA SUMA
23,072,370 RSD

Mesta iz kojih su grupe: Beograd, Bor, Ćićevac, Gornji Milanovac, Kostolac, Kruševac, Kučevac, Leskovac, Markovac, Mošorin, Novi Sad, Niš, Pirot, Subotica, Trstenik, Užice, Vlasotince, Zaječar, Zrenjanin (19)

Mesta u kojima su održane aktivnosti: Beograd, Bor, Bosilegrad, Dimitrovgrad, Divljane, Ćićevac, Gornji Milanovac, Ivanjica, Knjaževac, Kostolac, Kruševac, Kučevac, Leskovac, Markovac, Mošorin, Novi Pazar, Novi Sad, Niš, Pirot, Prijepolje, Radmilovac, Sjenica, Subotica, Trstenik, Užice, Veliki Crnjeni, Vlasotince, Vranje, Zaječar, Zrenjanin (30)

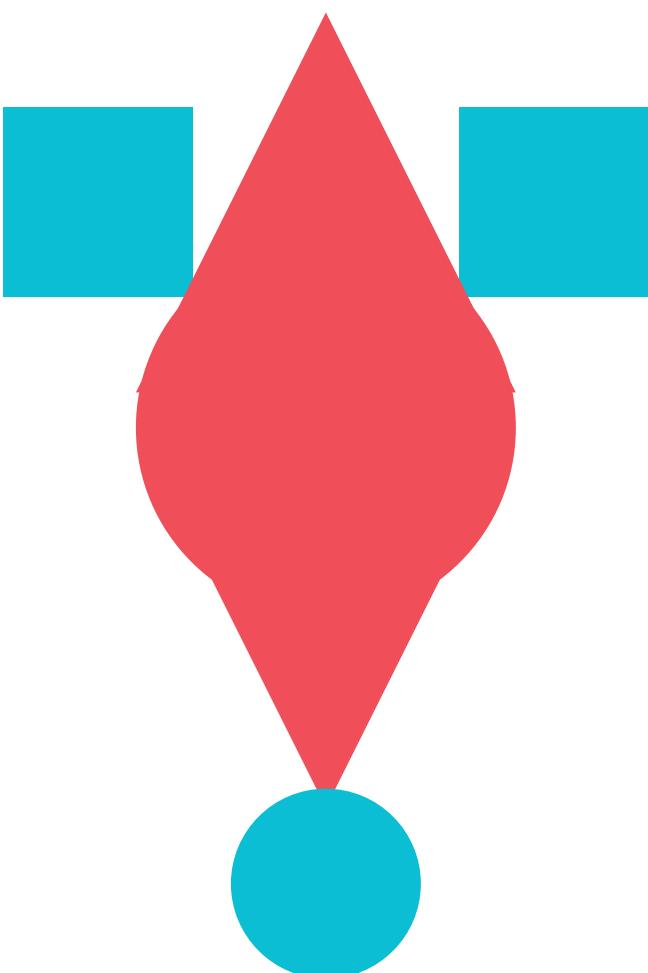
STIPENDIJE
ŽARANA PAPIĆ:
14 STIPENDIJA

DODELJENA SUMA
1,173,745 RSD

Arhiv i biblioteka

U ovoj godini smo počele da radimo na Online Arhivu i biblioteci RŽF-a koji će biti postavljen na našem sajtu. Trenutno Online Arhiv i biblioteka ima oko 200 publikacija podeljenih prema kategorijama. Kada bude završena, Online Arhiv i biblioteka će biti uvezani sa mapom organizacija koje je RŽF podržavao tokom 20 godina rada i koja će takođe biti na sajtu.

Nastavile samo da širimo (fizičku) Biblioteku novim izdanjima. Trenutno imamo preko 230 publikacija. Kao i saradnju sa knjižarom Beopolis u Beogradu i nezavisnim prostorom CK13 u Novom Sadu, mestima gde se mogu na donacije uzeti RŽF izdanja.

Kuda dalje?

Ova godina je bila sjajna i iako smo se pomalo umorile od slavlja, nastavljamo i u sledećoj godini intenzivno ali opušteno.

U 2025. godini posvećene smo više lokalnoj priči jer nas čeka usvajanje strateškog plana 2025-2029 gde ćemo centrirati pitanje rasizma i antirasizma u Srbiji, gde ćemo ići na diversifikaciju fondova i uključiti bilateralne donatore, korporativnu filantropiju i pojačati saradnju na lokalnu. Posebno nas raduje investiranje u feminističku kuću. Planiramo da aktivno skupljamo novac i da zajedno sa feminističkim pokretom stvorimo mesto susreta, rada i radosti za nadolazeće godine.

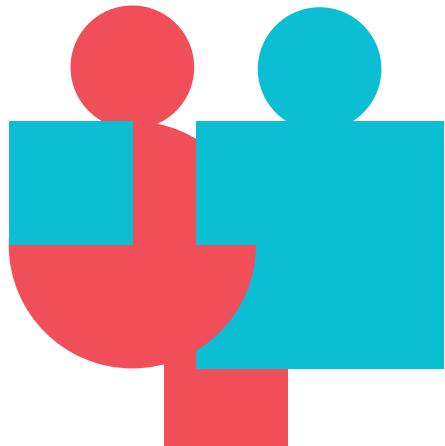
Sačuvajte neke važne datume,
događaje i poslastice:

Ponovo ćemo okupiti grupe i partnere. Sačuvajte celu radnu nedelju posle Uskrsa jer se vidimo na regionalnom sastanku u Baru, Crna Gora. Zajedno sa Trag fondacijom, Kvinna till Kvinna i Ekumenskom inicijativom žena planiramo prvi regionalni sastanak posle duže vremena!

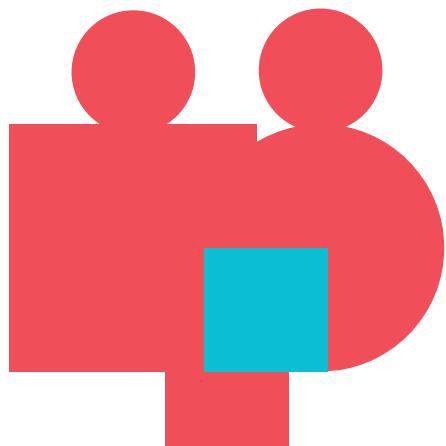
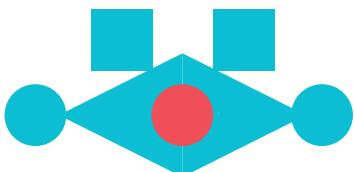
Tokom cele godine ćemo raditi na osnaživanju ideje o feminističkoj kući. Imaćemo dve kampanje tokom kojih ćemo sakupljati novac za kuću

Spremamo i prevod i objavljivanje knjiga o rasizmu i antirasizmu

Mnogo putovanja po zemlji, još više čitanja i učenja i diskutovanja...
**dodite do arhiva i po primerak
bel huks *Sve o ljubavi...***

**Ne stajemo,
dišemo zajedno
i radujemo se!**

**Rekonstrukcija
Ženski Fond**

Braće Baruh 6,
11000 Beograd, Srbija
+381 11 2184 674
+381 64 644 1498
office@rwfund.org
www.rwfund.org